CULESE DE PE TEREN ŞI DIN TRIBUNĂ...

(Urmare din pag. 1-a)

de sportivii noştri, a rezultat un regim special pentru ei, fără însă, ca să fie scoşi din producţie.

Atunci, chiar făcând simple glume pe seama unui jucător, cum a încercat spectatorul de care vorbeam, se comite un act de nedreptate, un act contrar realităţilor.

Prime nu, răsplată da!

ŞI PENTRUCA SUNTEM LA ACEST CAPITOL şi cum massa sportivilor dela finala Cupei RPR ne-a ocazionat să auzim şi alte afirmaţii (de pildă: „...să vedeţi ce prime vor lua acum jucătorii ITA-ei"), este bine să facem o precizare, pentrucă — din întâmplare — cunoaştem situaţia dela ITA: nu numai că nu a fost vorba de PRIME înainte de joc, dar DUPĂ JOC NICI NU AU PRIMIT. CEEA CE INTR'ADEVĂR VOR PRIMI ESTE RĂSPLATA PE CARE O VOR APRECIA CĂ SE CUVINE, CONDUCĂTORII ARĂDANI ŞI ACEASTA RĂSPLATĂ NU VA FI IN SUTE DE MII ŞI MILIOANE cum proceda Carmen de pildă, sau chiar ITA sub conducerea acoliţilor baronului, CI IN NATURĂ, în lucruri de absolută necesitate pentru jucători (o cămaşe, batiste,. o pălărie), stabilite în comun de conducători şi jucători.

Prima, ca formă şi conţinut, aşa cum era cunoscută şi utilizată până acum, a dispărut. In schimb, jucătorii — cărora condiţiunile de încadrare în producţie le asigură avantaje speciale şi aşa, pentru a nu duce grija existenţei — vor fi răsplătiţi în natură.

E bine aşa. PENTRU PĂSTRAREA UNEI MORALITAŢI SĂNĂTOASE IN FOOTBALLUL NOSTRU. Cu prime, jucătorii primeau bani frumoşi în mână şi-i risipeau în primul rând pe băutură. Nu de puţine ori am văzut Duminica seara jucători de divizie A în stare de ebrietate. Ziua după încasarea primelor! Al căror efect atingea direct societatea, pătrunzând asemenea elemente — utile cămpului muncii şi societăţii — se excludeau în mod automat prin practici care contraveneau moralităţii. Şi nu numai unor principii morale ci şi regulilor elementare de viaţă regulată, de conservare măcar, dacă nu de desvoltare fizică.

Acum însă, presupunând că mai există şi cazuri de jucători care nu sunt pătrunşi de preceptele sănătoase ale spiritului nou din sportul românesc, va fi foarte greu abuzul alcoolic din moment ce prima nu va exista. Mai ales că există şi un control permanent din partea cluburilor, asupra vieţii jucătorilor în afara terenului şi un control medical riguros.

Primele au murit şi cei care mai cred în existenţa lor se înşeală amarnic. Inclusiv „onorabilul" spectator de Duminică, dela Venus, care şi vedea curgând gârlă aurul în buzunarele jucătorilor dela ITA...

O poveste adevărată

CA O CONCLUZIE la cele de mai sus, să vă povestim o întâmplare petrecută într'una din vechile grupări bucureştene. Echipa avea 2 antrenori la un moment dat: unul însărcinat cu pregătirea tehnică, altul cu pregătirea fizică. Primul fusese angajat după al doilea şi deşi a gărit că nu-i necesar şi un antrenor pentru baia şi masajul jucătorilor, totuşi nu a făcut nicio obiecţiune, mai ales că chiar dacă o făcea tot una era: conducerea decisese astfel şi antrenorul de condiţie era sprijinit cu multă căldură de jucători şi de unul din conducători.

Mai târziu însă, s'a văzut de ce.

Intr'un timp, antrenorul tehnic (să-l numim astfel) a trebuit să ducă jucătorii la baie şi masaj, în lipsa celui de condiţie. S'a dus şi pe drum, câţiva jucători i-au spus în mod discret că în ziua aceia nu au nevoie de baie şi masaj şi că e mai bine să împartă suta de lei cu antrenorul. Uitasem să spunem că pentru baie şi masaj jucătorii primeau câte 100 lei (întâmplarea datează de acum mai bine de 14 ani). Asta ca un fel de primă, pe care de multe ori jucătorii o împărţeau cu antrenorul (cel de condiţie) renunţând la baie şi masaj... Fireşte că antrenorul tehnic a refuzat propunerea jucătorilor, dar nici nu a adus faptul la cunoştinţa conducerii. Şi aici a fost greşeala sa (a preferat să renunţe la postul de antrenor, foarte bine retribuit dealtfel, numai să scape de acest mediu insalubru).

Renunţarea la post a fost determinată mai ales de o altă întâmplare: a plecat cu echipa într'o deplasare în provincie şi la înapoiere a predat conducerii banii rămaşi din suma primită din partea echipei organizatoare (echipa vizitatoare primeşte o indemnizaţie care-i asigură drumul, casa şi masa, şi-i acoperă cheltuielile nepreväzute). Era o sumă frumoasă: vreo câteva mii de lei. Conducerea a rămas surprinsă când a văzut banii. Era pentru prima dată când auzea de beneficiu dintr'o deplasare în provincie. Până atunci, beneficiul revenea jucătorilor, antrenorului de condiţie şi conducătorului care-l susţinea...

Mai trebue să piedăm mult pentru desfiinţarea primei, când rândurile de mai sus?...

Unde mai greşeşte publicul

TRECAND LA CHESTIUNI DE ORDIN TECHNIC, trebue să subliniem că Duminică parte din spectatori au desaprobat pe arbitru atunci când a penalizat pe Reuter aflat în luptă corp la corp cu Petschowski, şi când a susţinut că arădanul a foultat.

Reamintim faza (care s'a repetat de câteva ori în cursul jocului). Reuter a avut mingea şi de câte ori Petschowski încerca să-i la mingea, el lăsa balonul şi cu corpul, mai precis cu spatele, îi tăia drumul. Publicul ştim de ce a greşit: Petschowski nu ar fi avut voie să atace pe la spate, cum spune regulamentul de joc, articolul 9:

„...UN JUCATOR NU POATE SĂ FIE ATACAT PELA SPATE".

Cu toate acestea Reuter a fost cel sancţionat cu o lovitură directă. Şi atunci unii spectatori au huiduit pe arbitru. De ce? Pentrucă nu ştie sau uită că articolul 9 mai spune, în continuare:

„...DECAT DACĂ IMPIEDICA INTENŢIONAT PE UN ADVERSAR".

Ori, Reuter a comis — în faza amintită — infracţiunea de a fi împiedicat pe Petschowski în mod intenţional, de a ajunge la balon. Şi atunci, atacul lui Petschowski pe la spate era perfect regulamentar. De aceia nu el a fost sancţionat. In schimb, Reuter a împins regulat cu corpul şi d. Emil Kroner I-a pedepsit just. Dealtfel, Reuter — care este îndeobşte cunoscut ca foarte puţin prietenos faţă de arbitru — de data aceasta a recunoscut greşeala.

Spectatorii însă, din nepricepere sau din subiectivitate, au huiduit pe nedrept, pe d. E. Kroner.

O eroare generală

DACĂ AŢI FACE O STATISTICĂ a aruncărilor dela tuşe (în această privinţă jocul de Duminică a fost edificator), sigur că aţi ajunge la rezultatul că jucătorii de apărare greşesc în proporţie de 10%, iar înaintaşii 90%!

O dovadă că jucătorii dela înaintare nu ştiu să arunce mingea dela tuşe (şi tot ei se supără pe arbitri... în loc să înveţe...), contravenind regulat dispoziţiunilor articolului 5 din regulamentul de joc:

„...In momentul aruncării acest jucător trebue să stea în picioare, să atingă pământul cu amândouă picioarele pe linia de margine sau în afara acestei linii şi să aibă faţa întoarsă către joc; el va arunca mingea de deasupra capului şi cu amândouă mâinile într'o direcţie oarecare..."

Ori, majoritatea înaintaşilor se grăbesc (pentrucă vrem să credem că totuşi ei ştiu arunca dela tuşe...) şi sau stau direct pe teren în momentul aruncării, sau saltă dintr'un picior sau nu dau mâinile peste cap. In toate cazurile, arbitrul îi pedepseşte cu repetarea aruncării, dar de către echipa adversă.

Se găsesc chiar şi spectatori care protestează contra deciziei arbitrului când ar fi fost mai simplu să fi reţinut măcar regulile elementare ale acestui joc (ziarul nostru şi-a făcut datoria şi a publicat într'unul din numerile sale festive — ca supliment — regulamentul de joc comentat de cunoscutul arbitru Picky Kroner).

Dealtfel, vedem foarte util ca spectatorii jocurilor de football să citească cu multă atenţie acest regulament cum şi interpretările oficiale. In acest mod, vor ajunge să cunoască jocul, să aprecieze just şi să contribue în mare măsură la schimbarea atmosferei de pe arenele noastre, atmosferă care — hotărît — se naşte în mare măsură din necunoaşterea regulilor de joc.

Exemple am putea da la infinit, dar ne rezervăm dreptul de a reveni după fiecare etapă de campionat cu cazuri întâmplate în jocurile ei. In acest fel credem că vom ajuta asimilarea cât mai efectivă a regulilor de joc.

(p. g.)

AŞA A FOST LA TIMIŞOARA

(Urmare din pagina 1-a)

când celor ce s'au distins li s'au împărţit premii constând în cupe, plachete şi diplome, se putea vedea pe faţa fiecărui concurent bucuria că eforturile lor au fost încununate de succes. Fiecare regională îşi primeşte cu entuziasm reprezentanţii distinşi, îmbrăţişându-i cu căldură.

Propaganda şi organizarea, la înălţime...

Pentru cetăţeanul coborât în gara Timişoara, aspectul drumului parcurs dela tren şi până în centru i se pare de nerecunoscut. Afişe multicolore şi placarde vestesc locul de disputare a concursurilor din cadrul finalei provinciale CUT, finală la care iau parte 400 atleţi şi atlete din 17 judeţe. In afara afişajului făcut pe străzi, un avion a aruncat peste tot în oraş afişe cu programul complect al întrecerilor. In privinţa presei locale, ea s'a ocupat cu toată seriozitatea de acest mare eveniment sportiv, semnificativ fiind faptul că în ziua concursului ziarul „Sportul Popular Bănăţean" avea prima pagină dedicată exclusiv CUT-ului.

Deasemenea, în ceeace priveşte organizarea propriu zisă a concursului comisia însărcinată cu aceasta, şi-a dus munca la bun sfârşit. Concurenţii prezenţi într'un număr deslul de impunător, s'au bucurat de o cazare excelentă din toate punctele de vedere. O contribuţie importantă a avut-o aici judeţeana PMR care a dat un preţios sprijin. Am stat de vorbă cu concurenţii. Cu toţii şi-au exprimat mulţumirea pentru primirea călduroasă ce li s'a făcut, primire care dovedeşte încă odată că un nou spirit a fost întronat în sportul nostru. Şi lucrul acesta a putut fi remarcat mai cu osebire cu ocazia întâlnirilor de box, întâlniri vizionate de un număr record de spectatori. In sala unde nu cum mult timp înainte se afla un manej, acum sunt programate matchuri de box, sala aceasta fiind spaţioasă şi înzestrată cu instalaţiile necesare.

Concurenţii CUT, în atenţia localnicilor...

Pentru locuitorii din Timişoara, un om care se plimba îmbrăcat în training prin centru, având pe umăr pantofii cu cuie, nu este ceva anormal. S'au perindat atâţi concurenţi prin Timişoara încât nimic nu mai surprinde. Şi totuşi, când tinerii şi tinerele participante la CUT şi-au făcut apariţia pe „Corso", privirile s'au întors cu interes şi au urmărit până departe pe cei care purtau cu mândrie insigna de participant CUT. Peste tot unde au fost, populaţia timişoreană i-a înconjurat cu atenţie şi deosebit interes.

Iar Duminică seara, la kermesa dată în cinstea lor, la Strandul sindical de pe Bega, a fost o serbare tinerească, plină de entuziasm.

Şi acum rezultatele...

Şi după ce ne-am ocupat de aspectele acestui campionat provincial, să aruncăm o privire asupra rezultatelor înregistrate. O privire de ansamblu, pentrucă asupra probelor şi concurenţilor ne vom opri în reportajele noastre viitoare.

Ţinând seama de faptul că pista nu s'a prezentat în cele mai bune condiţiuni, deoarece în ajunul concursurilor, ba chiar în dimineaţa lor a plouat, totuşi rezultatele finale au arătat cu prisosinţă că scopul propus a fost atins. Cupa Unităţii Tineretului şi-a dovedit importanţa desvăluind talentele remarcabile care până acum erau pierdute în anonimat. Două noui recorduri naţionale, timpuri aproiate de ele sau în orice caz printre cele mai bune din acest an din ţară, sunt o dovadă elocventă că tinerii ce s'au luat la harţă cu secundele şi centimetrii vor fi în scurtă vreme nume în atletismul românesc. Dar nu numai atletismul a desvăluit talentele ci şi boxul, footballul, volley-ul şi şahul.

Am urmărit cu atenţie fiecare probă în parte, după cum l-am observat şi pe fiecare concurent, şi în reportajele ce vor urma ne vom opri asupra lor.

Ion Margineanu

O MARE COMPETIŢIE

(Urmare din pag. 1-a)

de fond în trei etape denumită „Cursa Eliberării"

Traseul este următorul: Etapa I: Bucureşti—Braşov; Etapa II: Braşov—Făgăraş—Braşov; Etapa III: Braşov— Bucureşti.

1) Cursa se aleargă pe echipe reprezentative de Judeţene.

a) Echipele vor fi formate din 3 alergători din categoria 1, 2 sau 3.

O Judeţeană poate înscrie una sau două echipe, excepţie face Bucureşti care va fi reprezentat de 3 echipe formate de Comisia Tehnică prin selecţionare.

2) Formula de disputate a Cursei.

a) Cursa se aleargă pe echipe cu plecări în bloc şi plecări separate pe echipe. Alergătorii vor parcurge întreg traseul dela start la sosire, sistem „Marşul Partizanilor", respectiv o echipă nu are voie să se despartă pe traseu.

b) Echipelor le este permis (alergătorii unei echipe) să se ajute între ei atât alimentar, material şi fizic (Dacă un alergător a suferit un accident material sau fizic, sunt obligaţi a-i da ajutor, a-l trage, împinge etc).

c) Pe traseu nici o echipă nu poate rămâne descomplectată.

3) Clasamentul general al Cursei Eliberării se va decide după timpul realizat de al treilea alergător al fiecărei echipe sosite din fiecare etapă.

4) Ajutorul material şi alimentar le este permis la orice persoană ce însoţeşte cursa, cu excepţia celor trei comisari de cursă şi anume: Dr. Petre Ganea, I. Jugaru şi G. Dragomir

Ajutor material se înţelege a i se pune la dispoziţia echipei în pană piesa defectată şi chiar bicicleta în schimb. Pentru pană boayausuri nu se poate schimba bicicleta, se poate primi însă în schimb roata complectă.

5) SANCŢIUNI:

Pentru orice abatere dela prezentul regulament inclusiv agăţat sau plasat în spatele unui auto vehicol constatat de Comisarii de cursă echipa va fi eliminată din orice loc se va găsi în clasament.

Toate echipele sunt obligate a respecta legea circulaţiei, în caz de accidente organizatorii nu îşi asumă nici o răspundere.

6) Etapele se vor disputa astfel:

Sâmbătă 21 August Bucureşti—Braşov 171 km. Plecarea din Piaţa Victoriei la ora 8 dimineaţa.

Duminică 22 August Braşov—Făgăraş—Braşov 130 km. (Braşov—Făgăraş plecare în bloc, Făgăraş—Braşov plecare pe echipe la intervale de 3 minute).

Luni 23 August Braşov—Bucureşti 171 km., (Braşov—Ploeşti plecare în bloc, Ploeşti—Bucureşti, plecare pe echipe la interval de 3 minute).

In cazul când vreo echipă (în plecările contra timp) va prinde o altă echipă pe parcurs este obligată să meargă în spatele echipei prinse la o distanţă minimă de 30 m.

7) INSCRIERILE:

Se primesc cu adresă din partea judeţenelor cu alergători ciclişti în fiecare zi până Vineri 20 August orele 12 f. precis şi telegrafic pe adresa N. Dragomir, Şoseaua Ştefan cel Mare 20 Bucureşti III, şi numai însoţite de adresă din partea Judeţenei

8) PLECARI ŞI SOSIRI:

Sâmbătă 21 August plecarea din Piaţa Victoriei la ora 8 dimineaţa. Sosirea în jurul orei 12 la Braşov în faţa Hotelului Aro.

Duminică 22 August, plecare la 8 dimineaţa din Braşov, (Hotel Aro), sosire în jurul orei 10 la Făgăraş, plecarea dela Făgăraş se va da după 30 minute după sosirea primei echipe, iar la Braşov sosirea se va face în jurul ore 12,30 în faţa Hotelului Aro.

Luni 23 August, plecarea din Braşov din faţa Hotelului Aro la ora 12 dimineaţa, sosirea la Ploeşti în jurul orei 15, plecarea din Ploeşti la 30 minute dela sosirea primei echipe, iar la Bucureşti sosirea în piaţa Victoriei în dreptul statuei Eroului Sovietic în jurul orei 17.

PREMII:

Echipa câştigătoare va primi steagul eliberării care va rămâne definitiv Judeţenei ce o reprezintă. Deasemeni echipa câştigătoare va primi individual câte un premiu.

Echipa clasată la locul II individual câte un premiu

Echipa clasată la locul III individual câte o plachetă montată.

Tuturor echipelor ce vor termina cursa li se vor decerne diplome.

OFICIALI:

Comisar General: N. Dragomir.

Comisari de cursă: Dr. P. Ganea, I. Jugaru, G. Dragomir.

Starter: I. Jugaru.

Judecători la sosiri: G Dragomir.

Cronometrori: Dr. Gane, Gh. Herescu şi Tache Ilie.

Comisari ajutori: Tache Ilie, I. Boata.

CONSIDERAŢIUNI TEHNICE

Urmare din pagina 1-a)

Boxul a ţinut şi el — dacă nu în aceiaşi măsură ca atletismul — să dea câteva elemente de valoare.

Ne referim la muştele Mâţu şi Zigler, doi tineri de viitor cari prin disputele lor au impresionat publicul şi la Toroipan (cat. cocoş) care în partida cu Mărgărit a arătat lucruri foarte frumoase.

Din're cei de mai sus Mâţu a şi plecat în cantonamentul dela Cluj, fiind în momentul de faţă rezerva lui Secoşan pentru JBEC.

IATA ELEMENTELE cari s'au remarcat la Braşov.

Ceilalţi suntem siguri că prin dorinţa lor de a progresa nu vor întârzia să ne dea ocazia să scrim şi despre ei.

Nicu Naumescu

Pentru studenţii A.N.E.F.

Studenţii şi studentele ANEF sunt anunţaţi pe această cale că, întrucât demonstraţia pentru inaugurarea stadionului ANEF, ce urma să aibă loc 11 Sept. a.c. a fost amânată, studenţii se vor prezenta la Academie la o dată ce se va anunţa ulterior.

BASKET-BALL

PRIMELE DEMISII PRIMITE LA FEDERAŢIE

Deşi mai sunt patru zile până la expirarea termenului de demisii federaţia a primit un prim lot destul de numeros din care ese în evidenţă gruparea feminină SFB

Au demisionat: Beltoreanu Puica, Naghi Ilona, Russu Stella, Beller Mona, Petrescu Gheorghe, Solange d'Herbez, Dumitrescu Vogel Nella, Niculescu Magdalena, Dumitrescu Meilania, Gheorghiu Micşunica, Dumitrescu Marcella (SFB); Patras Elena, Munteanu Marga, Ştefănescu Elena (Medicina); Ionescu Gabriela (Orpheus); Bodeanu Mioara (VSC) şi Cristea Elisabeta (PTT).

Steforian Alexandru (CFR); Avachian Grigore, Hadârcă Dragoş (Viforul Dacia); A. Zugrăvescu, Lupu Andrei (Medicina); Schreibel Narcis (Aurora); Sergiu Marcu (MIC); şi Miulescu Gheorghe (Godeanu Galben C. 8).

■ Se reaminteşte că termenul de demisii, este până la 20 August a. c. incl.

Jucătorii sunt obligaţi a specifica motivul demisiei şi grupările pentru care optează

Intre 20—25 August, grupările interesate vor trimite federaţiei, un tabel cu necesităţile de jucători, urmând ca transferările să se rezolve între 25 şi 30 August de către Comitetul Federal.

CUPA SPORTUL popular

COMPETIŢIE INAUGURALĂ A SEZONULUI DE TOAMNĂ

Mâine pe terenul Facultăţii de Drept va fi inaugurat sezonul basketbalistic de toamnă prin competiţia dotată cu „Cupa Sportul Popular"

La această competiţie poate participa orice grupare din Divizia Naţională sau din categoria Onoare pe baza inscrierilor al căror termen a expirat eri.

Tot eri a avut loc şi programarea pe care o veţi găsi în altă parte a ziarului nostru.

După cum se ştie regulamenul competiţiei prevede ca echipele Divizionare să acorde un handicap pe care îl vom publica în numărul de mâine, comitetul federal încă nehotărând acest lucru.

Cupa „SPORTUL POPULAR" se va disputa sistem turneu şi numai în zilele de Joi şi Sâmbătă, după amiază pe terenul Facultăţii de Drept.

Duminică încep „Cupele Lacurilor"

Duminica aceasta va începe pe malul lacurilor din marginea Capitalei competiţia de basketbal — dotată cu 3 cupe puse în joc de Consiliul sindical judeţean — pentru 3 categorii de echipe şi anume: cat I echipe dela divizie şi onoare; cat. II toate echipele afiliate; cat. III rezervată grupărilor neafiliate

Competiţia „CUPELE LACURILOR" se va disputa numai Duminica, simultan pe 5 terenuri de pe malul lacurilor.

BOX

DELA F.R.-BOX

COMUNICAT

Joi după amiază a avut loc la sediul FR Box prima şedinţă de lucru a noului comitet federal, la care au fost prezenţi d-nii: I. Gruia, H. Mark, I. Dumitrescu, Mario de Santo, E. Massini şi I. Şeimescu.

După o scurtă alocuţiune a d-lui Gruia, scorciarul Federal s'a trecut la epuizarea ordinei de zi, care în linii mari a trasat viitoarea activitate a FR Box. Au fost împărţite sarcinile responsabilităţilor federali şi s'a hotărît alcătuirea planurilor concrete de muncă pentru fiecare colectiv

Viitoarea şedinţă de lucru va avea loc Joi 19 crt orele 8 dim.

Sâmbătă în grădina Aurora

RELUAREA ACTIVITĂŢII IN AER LIBER

Federaţia Română de Box a hotărît să reia activitatea pugilistică în aer liber prin inaugurarea unui nou arene. E vorba de grădina AURORA din Calea Dudeşti 84, pe al cărei ring se va desfăşura Sâmbătă 21 August orele 19 o interesantă reuniune amatoare în cadrul căreia îşi vor încrucişa mănuşile câteva dintre cele mai talentate elemente ale sălilor de antrenament bucureştene.

Deîndată ce programul acestei gale va fi definitiv fixat îl vom anunţa cititorilor noştri.

AVIAŢIA

ŞTIRI

● *Astăzi la ora 18, are loc la sediul F.A.R din str. Biserica Amzei 5, şedinţa comitetului federal, la care sunt invitaţi toţi membrii.*

RUGBY

ŞTIRI

● *GRUPAREA Universitatea convoacă jucătorii dela toate categoriile pentru Miercuri 18 August ora 17, pe Stadionul Tineretului în vederea continuării antrenamentului.*

● *CAMPIONATELE de rugby în cep Duminică 19 Septembrie.*

● *AZI are loc şedinţa comitetului federal la ora 19.30 în strada Batiştei 4, etajul I.*

● *COMISIA tehnică din comitetul federal convoacă pentru Joi 19 August orele 17.30 toţi jucătorii dela categoria onoare pentru antrenament comun. Conducătorii grupărilor sunt responsabili de prezenţa jucătorilor.*

● *COMISIA centrală a arbitrilor convoacă pentru Miercuri 18 August orele 18, toţi arbitrii calificaţi pentru importante comunicări. Absenţele vor fi aspru sancţionate.*

● *GRUPAREA «Petru Rareş» face antrenamente de trei ori pe săptămână: Luneă, Miercurea şi Vinerea pe Stadionul Tineretului.*

VÂND una cuvertură de masă, una de pat şi una carpetă stil persan. Tel. 6.14.06.

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE

DURAND, — prietenul campionului ciclist RENARD, — încearcă să-l convingă pe BARATHON (un talent şi o mare vedetă în devenire) să bată în manajamentul lui, recordul orei. BARATHON primeşte, dar, simţind că pe talentul lui, Durand urmăreşte un câştig, pune condiţia să fie plătit cu kilometrul. De voe-de nevoe. Durand acceptă A doua zi Barathon doboară recordul orei. Apoi pleacă la Paris, se căsătoreşte cu Marianne şi începe ascensiunea spre o carieră strălucită.

Cu fiecare zi de antrenament, Durand trecea pela velodrom, la ora 2 şi verifica materialul, pentru a da impresia lui Barathon că nu-i scapă nimic. Cum apărea Barathon în cabină, cu veşnica piele de căprioară pe după gât, antrenorii, în solda firmei „Bilex", se şi pregăteau pe pistă.

Cu cronometrul în mână, managerul supraveghia antrenamentul omului său. Apoi, cu toată repulsia secretă pe care o avea, trebuia să-i maseze picioarele, lucru de care profita — sub motivul ştergerii transpiraţiei — pentru a-l freca din cap până'n picioare cu o mănuşă pufoasă muiată în esenţă de terpentină şi alcool.

— In locul tău aş face un duş cumsecade.

— Ce, vrei să răcesc?

— Uite-te la engleji...

— Eu nu sunt englez, eu sunt lyonez: şi ştiu ce-mi trebuie.

După antrenament cu toate rugăminţile lui Durand, alergătorul se punea totuşi sdravăn pe mâncat: pâine cu scrumbii, brânză sau slănină, un aperitiv masiv, pe care-l încheia cu lapte.

— In ziua în care ai să-ţi strici stomacul...

— Am să-l refac cu ceaiurile tale răspundea celălalt, cu gura plină.

In fiecare Duminică de iarnă, Barathon participa la curse de demifond.

Direcţiunea îi utiliza la de toate: alerga tot atât de bine în probele de o oră, ca şi în cele de 200 kilometri în timp ce un campion belgian bătea pe rând pe toţi sprinterii, el bătea regulat orice adversar i se opunea.

Intr'o zi, Durand îl duse pe Barathon de braţ în timidul cabinet.

— Douăsprezece ore, ce zici, ar merge?

Pierre nici nu se arătă măcar mirat.

— Preţul? întrebă foarte simplu.

— Două mii câştigătorului... E şi un englez în cursă.

— Cine?

— Richard...

— Bill?

— Sigur... doar n'o fi frat-su care de abia a pus piciorul pe bicicletă

— Ceilalţi?...

— Ca şi nimic.

— Vândut! 3 franci kilometrul...

— Iar îmi pui beţe'n roate!.. Pot semna imediat pentru cele două miare, îă socoteala...

— Am impresia că aşa ar face cu vreo cinci sute de franci mai mult...

Durand ridică braţele spre cer.

— Şi crezi că firma îţi va dubla premiul?...

— Scrie'n contract...

— Şi prima, dacă baţi recordul?...

— Sigur!... Dar nu-i mai speria.. Am contractul, nu ajunge?

A câştigat cursa de 12 ore, a bătut recordul cu 3 kilometri. Înainte de a părăsi cabina îşi făcu socotcala.

— Ceva mai mult de şase mii. Dar trebuie să-mi cumpăr un tricou nou... şi pe urmă nu uita mâncarea — şi masseurul ăsta pe care mi l-ai trimis...

Intr'o dimineaţă, Durand, care nu era aşteptat, sosi în str. Baron. Sări sprinten de pe bicicleta nichelată care străluceea toată şi o rezemă de zid.

Purta pantaloni bufanţi şi o haină gri de sport. In jurul gâtului avea un fular colorat, în care prinsese o broşă mică, poate de aur reprezentând o bicicletă de curse.

Marianne fu surprinsă de această eleganţă vestimentară, şi-i pipăi mânuşile de piele de porc cu multă curiozitate.

— Pierrot nu-i acasă?

— Nu ştii că la ora asta lucrează?

— Când se întoarce? Trebuie să dau un răspuns în două ore.

— Despre ce este vorba?

— O afacere mare...

Un industriaş englez inventase un tip nou de schimbător de viteze care, pretindea el, reduce efortul foarte mult. Englezul organiza, pe o pistă din împrejurimile Londrei, un match cu 3 demifondişti care să-i utilizeze invenţia mecanică şi alţi 3 care, săracii!, se vor ţine, cum vor putea, cu lanţuri obişnuite.

Era atât de sigur pe invenţia sa, că era gata la orice sacrificiu, pentru a o experimenta cu cicliştii de prima clasă. Venise la Durand să-i ceară pe cel mai bun elev.

— Orice condiţii ar pune... ofer în plus 8 zile de vacanţă în Anglia, plătind, fireşte toate cheltuelile.

Durand nu era prea grăbit în afaceri: obiectă întâi că lui Barathon nu prea îi place să se deplaseze şi încă pentru atâta timp. Totuşi, pentrucă industriaşul lăsase să se înţeleagă că dacă afacerea se aranjează managerul va primi un comision important, acesta pornise să facă tot posibilul.

— Timpul e bani! mi-a spus. Îţi repet că trebuie să dau răspunsul până la ora două.

Marianne nu prea fu încântată de ideea că soţul ei şi cu Durand vor lipsi atâta vreme.

Nu era geloasă, dar o interesau mai mult banii pe care Barathon îi va pierde la fabrică, decât succesele sportive, care, după părerea ei, nu vor fi veşnice.

— De ce trebuie să plecaţi cu 8 zile înainte?

— Trebuie să ne aclimatizăm!... Înţelege că omul ăsta care dă totul pentru a-şi lansa invenţia, vrea să aibe în mână toate şansele reuşitei. Închipuie-ţi că Pierrot, să zicem, va suferi groaznic de rău de mare şi că va fi obligat să alerge deabia coborît de pe vapor. Este ăsta un om care poate să-şi apere şansa? Trebuie să înţelegi...

— Nu-mi place că plecaţi pe mare. Nu se ştie niciodată..., zise Marianne, cuprinsă de gânduri negre.

— O traversăm în mai puţin de-o oră. E un chiştoc de mare. Ţărmul de dincolo se vede de-aici, imediat ce pleci, cum vezi băcănia de dincolo.

Şi-apoi pleca şi Durand. De-abia începuse viaţa frumoasă. Cu cinematografe cu localuri, cu cabarete, cu cunoştinţe.

— Uiţi că mi-ai promis să mergem la Folies-Bergère?

— Avem tot timpul, puicuţo!

— Aşa sunteţi voi bărbaţii, promiteţi numai şi nu vă ţineţi...

— Ei, ce vrei, să nu mai plec la Londra, din cauza asta? Nu-mi plac femeile care se amestecă în treburile bărbaţilor!

In acest moment sosi Barathon, cu şalopeta murdară, dar cu figura veselă. Intrarea lui a întrerupt o discuţie care nu se anunţa prea caldă.

Un miros de lucru părăit inundă camera.

— Vezi că îţi se ard bucatele! zise Pierre.

Ea trecu în grabă, în bucătărie, trosnind cu papucii.

Precaut Durand îşi aranjă fularul, care, în focul discuţiei, s'ar fi putut deplasa.

— Ce-i cu tine? întrebă Barathon.

— Uite cum stă chestia, răspunse managerul.

Şi-i explică cu deamănuntul combinaţia în timp ce celălalt, distrat, parcurgea cu ochii ultimele noutăţi din „Paris-Soir".

Durand lăuda într'una avantagiile deplasării şi punea în valoare beneficiile eventuale ale reuniunii. Pierrot nu părea interesat decât de ceeace vedea în ziar, îi arătă chiar cu mâna.

— Ia uite la poza asta, iar au linşat un negru în America!

— Şi ce-mi pasă mie! Eu îţi vorbesc de lucruri serioase şi tu-mi arăţi prostii...

— Ce limbă scoate, săracul... zise Pierre şi imită gestul nefericitului din fotografie

Ieşit din fire, Durand ţipă:

— Termină odată! Eu mă zbat de-mi ies ochii să-ţi procur angajamente şi când îţi vorbesc tu te ocupi cu chestii pe care le-a uitat şi Abraham Lincoln... Vorbesc la pereţi, ce dracu?

— Lucrurile astea mă interesează. Nu sunt singur pe lume...

— Da, eşti sensibil ca o mimoză. Ce să răspund inventatorului?

— Ce vrei...

— Cum, ce vreau? ca pe urmă după ce semnez, să vină „domnul" să-mi facă scandal că nu i s'a plătit preţul cerut.

Interveni Marianne, întoarsă din bucătărie:

— Parcă ce trebuie să pleci în Anglia?

(Va urma)